

[Askjær Jørgensen]

Nu må vi andre naturligvis affinde os med, hvem statsministeren udpeger som energiminister, men det er naturligvis lige så trist for oppositionen at måtte acceptere den nuværende energiminister, som det er for f.eks. A. P. Møller. Det er imidlertid tingenes tilstand, og derfor har vi kun tilbage at forsøge at få det bedst mulige ud af situationen.

Denne sag med D.O.N.G. og D.O.N.G.s olie køb startede jo med de aktstykker, der blev forelagt i finansudvalget. De var meget elendiglyst oplyst og fik en meget elendig behandling i finansudvalget. Man påberåbte sig, at nu skulle finansudvalget skynde sig at godkende, at der blev etableret et nyt aktieselskab, fordi det var dette aktieselskab, der skulle købe olie; det var alt for risikabelt, hvis D.O.N.G. skulle købe olien osv. Men hvad er så tingenes tilstand? Det er, at det slet ikke er datterselskabet, der har købt olie hidindtil; nej, det er det aktieselskab, som eksisterede. Vi har endnu ikke fra socialdemokratiet fået én eneste rimelig forklaring på, hvorfor man absolut skulle knokle det aktestykke gennem finansudvalget for at få dette datteraktieselskab op at stå, når man slet ikke skulle bruge det, og det er simpelt hen, fordi ministeren ikke er i stand til det. Det, ministeren gør, er at benytte sig af panikken med hensyn til olieforsyningen til at få sine ting tromlet igennem, i stedet for at de blev kørt igennem på ansvarlig vis.

Vi er naturligvis tilfredse med, at man nu tager fat på det, som vi har forlangt hele tiden, nemlig at få lovgivet på området. Så er der da lidt mere hold på, hvad ministeren kan gå og gøre med hensyn til vore penge.

I formiddags kørte VS jo en vældig hetz mod en erhvervsvirksomhed her i Danmark, en erhvervsvirksomhed, som det har vist sig gennem generationer at det er ikke nødvendigt at hetze mod. Når man derimod går over til at se på offentlige virksomheder, er det, at sporene skræmmer. Når offentlige virksomheder bliver for store og for stivbenede, f.eks. postvæsenet, ser vi, det ikke kan lade sig gøre at styre dem længere. Når vi er meget kede af, at D.O.N.G. skal have lov til at vokse og blive stor og blande sig i mange ting og blive meget kompleks, er det naturligvis bl.a., fordi vi ser, hvor elendiglyst offentlige virksomheder fungerer.

Ydermere har man så det raffinerede her, at det skal lægges over i nogle aktieselskaber,

så det er endnu mere uden for kontrol fra politikernes side, nu skal det være et datterselskab af et andet aktieselskab. Det er simpelt hen så camoufleret, at det er umuligt for politikerne at følge med, og når man etablerer sig på den måde, må ministeren finde sig i, at der bliver stillet mange spørgsmål, og at der rejses mange debatter om tingene. Det er simpelt hen en naturlov. Hvis man som oppositionspolitiker skal føre den nødvendige revision på en regering – og det er der stærkt behov for, når det er socialdemokrater – er det nødvendigt at stille mange spørgsmål, og det er nødvendigt at forsøge at få tingene belyst på alle mulige måder. Man ser jo ofte, hvordan der er islæt, der helt mangler, når nogle ting diskuteres.

I formiddags interesserede man sig meget for, hvorvidt vi havde nogle ressourcer i undergrunden, og hvem der skulle have ret til dem, men man glemmer fuldstændig at diskutere undergrunden på Færøerne og i farvandene omkring Færøerne. Og hvad med undergrunden i Grønland? Det tog man slet ikke fat på. Hvem har ret dér? Hvad sker der dér? Der sker f.eks. det, at når hjemmestyret siger: vi skal ikke have nogen uranforskning i Kvanefjeldet, så må energiministeren værsgo trække sine aktstykker tilbage fra finansudvalget. Hvem er det, der dirigerer? Det hørte vi ikke noget om i formiddags. Jeg synes faktisk, der er nogle ting, ministeren glemmer at oplyse offentligheden om. F.eks. har ministeren glemt at oplyse offentligheden om, hvorfor han lader sig jage hjem fra Grønland i forbindelse med efterforskningen af uran i Kvanefjeldet. Fra fremskridtspartiets side tror vi ikke på, at det kan lade sig gøre på nogen som helst måde at skaffe de danske forbrugere billigere energi, når man kører det i offentlig regie, og slet ikke når det hele skal være camoufleret i statejede aktieselskaber med datterselskaber osv. Jeg mener, vi har set masser af dokumentation for, at vi har grund til at være mistænksomme over for ministeren, men uanset hvor meget man kan beklage, at der rejses mange debatter om dette, og uanset hvor svært socialdemokratiet har ved at tilføre det danske samfund noget nyt, føler vi os forpligtet til at holde socialdemokratiske ministre mest muligt i ørerne, især på så vigtigt et område som dette. Derfor skal man ikke tro, at fordi man nu synes, der har været debatter nok, holder